

05/01/2023

Η Μητρόπολη Καρπενησίου για την εκδημία του Καθηγουμένου της Μονής Τατάρνης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καρπενησίου](#)

Στην εκδημία του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Τατάρνης, Αρχιμανδρίτη Δοσίθεου Κανέλλου, αναφέρεται με ανακοίνωσή της η Ιερά Μητρόπολη Καρπενησίου.

“Εν τῇ αὐτοῦ βιοτῇ, ἠθέλησεν ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ λατρεῦσαι τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ὑπηρετῆσαι καὶ διακονῆσαι τὸ κατὰ δύναμιν τῷ πλησίον. Ἀναπαύσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν! Εἶη ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία!”, αναφέρει η ανακοίνωση.

Η Ιερά Μητρόπολη δημοσιεύει και μία φωτογραφία με τον μακαριστού Γέροντα στη νεκρική κλίνη.

Αναλυτικά το κείμενο της Μητρόπολης Καρπενησίου:

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης καὶ στρωμνῆς κακώσεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολλὰ ὑπομείνας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὸ βράδυ τῆς 4ης Ἰανουαρίου 2023 ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱεραῆς Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Παναγίας Τατάρνης γέρων Δοσίθεος.

Ὁ γέρων Δοσίθεος, κατὰ κόσμον Στυλιανὸς Κανέλλος, ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ σωτήριον ἔτος 1936. Οἱ γονεῖς του ὠνομάζοντο Γεώργιος καὶ Ἐλευθερία, καὶ εἴλκυον τὴν καταγωγὴν ἐκ Πιάνας Ἀρκαδίας καὶ Κέας (Τζιάς) ἀντιστοίχως. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ὁ πατὴρ Δοσίθεος ἠνδρώθη εἰς ἐκκλησιαστικὸν περιβάλλον καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἐμυήθη εἰς τὴν τέχνην τῆς ψαλμωδίας καὶ τῆς εὐτάκτου ἐπιτελέσεως τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν ἐκ σοφῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν. Συνεδέθη, ἔτι παῖς ὢν, μετὰ ἀγιορειτῶν πατέρων καὶ τὸν

πολὺν ἅγιον Ἱερώνυμον, οὐς καὶ ἐγνώρισεν εἰς τὸ τῆς Σίμωνος Πέτρας μετόχιον τῆς Ἀναλήψεως ἐν Βύρωνι, πλησίον δηλονότι τῆς πατρικῆς αὐτοῦ κατοικίας ἔνθα ἐγεννήθη.

Τὸ ἔτος 1956, κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον, προσῆλθεν ὡς δόκιμος μοναχὸς (κατόπιν προτροπῆς καὶ πατρικοῦ κήδους τοῦ Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Χριστοφόρου, μεθ' οὗ καὶ πνευματικῶς συνεδέθη) εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Προυσοῦ, ἐνῶ ἐν ἔτει 1959ω, τὴν 4ην Ὀκτωβρίου, ἐκάρη μεγαλόσχημος μοναχὸς ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Προυσοῦ Γερμανοῦ, λαβὼν τὸ ὄνομα Δοσίθεος. Ἐχειροτονήθη διάκονος ἐν τῇ Μονῇ τῆς μετανοίας αὐτοῦ τὴν 23ην Αὐγούστου 1961, ὑπὸ τοῦ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Δαμασκηνοῦ. Πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1963, λαβὼν ταύτοχρόνως καὶ τὸ ὄφρικιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Ἐν συνέχεια διωρίσθη ὡς ἱεροκῆρυξ ἐν Εὐρυτανίᾳ, ὅπου ἡ πνευματικὴ καὶ ποιμαντικὴ αὐτοῦ δρᾶσις ἐν τοῖς ὀρεινοῖς τούτοις τόποις ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως παμβόητος. Τὸ ἔτος 1969 διωρίσθη ἡγούμενος τῆς ὀλοσχερῶς ἀφανισθείσης ἐκ κατολισθήσεως Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Τατάρνης, ἣν καὶ κόποις πολλοῖς ἐκ βάρων ἀνωκοδόμησεν. Οὕτως ἤρχισεν ἡ τετάρτη περίοδος τῆς ἱστορίας τῆς Σταυροπηγιακῆς Μονῆς, γενόμενος τέταρτος κτίτωρ αὐτῆς.

Ὁ πατὴρ Δοσίθεος ἐκαλλιέργησεν, ὡς γνήσιος καὶ ἀκραιφνῆς ῥωμηός, τὰς σχέσεις τῆς Ἱερᾶς Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Τατάρνης μετὰ τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἥτοι τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου· με ἀπέραντον σεβασμὸν, με ἀνιδιοτέλειαν, ἀνόθευτον καὶ ἀνυπόκριτον φλογερὰν ἀγάπην, ἀλλὰ γε καὶ τὸ προσῆκον δέος πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς, τὰ πρόσωπα καὶ τὴν ἱστορίαν. Καρπὸς αὐτοῦ τοῦ ἀσιγάστου «ἔρωτος» διὰ τὴν Ῥωμηοσύνην καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦτο ἡ συγγραφή τῶν δύο βιβλίων «Θέλω νὰ πιῶ ὄλο τὸν Βόσπορο», καὶ «Μιὰ γοργόνα στὸν Κεράτιο». Ὑστερον δέ, κελεύσει τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὄλην συγγράφων ἐπεμελήθη τοῦ ἐνιαυσίου Ἐγκολπίου Ἡμερολογίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ ὕλη τῶν ὁποίων ἡμερολογίων ἐξεδόθη εἰς ἓνα ὀγκωδέστατον τόμον με τίτλον «Πολίτικη Ἀνθολογία».

Ἦσχολήθη ἐπισταμένως καὶ μετὰ ζήλου με τὰς Τυπικὰς Διατάξεις τῆς λατρείας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὸ καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐξέδωσε τύποις τὸ μνημειῶδες ἔργον «Τυπικὸν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου», μετὰ διορθώσεων καὶ λεπτομερεστάτου ὑπομνηματισμοῦ. Ἐπίσης συνέγραψε πλῆθος ἄλλων ψυχωφελῶν βιβλίων περὶ σωτηρίας ψυχῆς, καὶ ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς. Πρὸς τούτοις, συναριθμείσθω καὶ τὸ βιβλίον μαγειρικῆς «Ὀψοποιῶν Μαγγανεῖαι, ἡγουν Καλογηρικὴ Μαγειρικὴ καὶ Ζαχαροπλαστικὴ». Πολλὰ δὲ πνευματικὰ συγγραφαὶ αὐτοῦ, παραμένουσιν εἰσέτι ἀνέκδοτοι (ἐν αἷς καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιμεληθὲν καὶ ἐκτενῶς ὑπομνηματισθὲν «Ἱερατικόν», τὸ ἤδη ἀπὸ χρόνων

ίκανῶν ἐγκριθέν ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱεραῆς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου).

Ἐν τῇ αὐτοῦ βιοτῇ, ἠθέλησεν ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ λατρεῦσαι τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ὑπηρετῆσαι καὶ διακονῆσαι τὸ κατὰ δύναμιν τῷ πλησίον.

Ἀναπαύσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν! Εἶη ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία!